

Koningsstraat 180
1000 Brussel

Tel. : 02/210.19.11 Fax : 02/217.33.28

Aan de Dames en Heren Voorzitters
Van de openbare centra voor
Maatschappelijk welzijn.

Ons kenmerk: JVL / B.N. / 180403.

Datum : 06-05-2003

Betreft : medische hulpverlening om dringende redenen aan asielzoekers die niet in een onthaalcentrum verblijven .

Mevrouw de Voorzitter,
Mijnheer de Voorzitter,

1. Omdat de bepaling van artikel 2, § 5, *derde lid*,¹ van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn naar verluidt op het terrein op verschillende manieren geïnterpreteerd wordt, wens ik hierbij één en ander te verduidelijken. Deze bepaling betreft een bijzondere regeling in geval van medische hulpverlening om dringende redenen aan asielzoekers die niet in een onthaalcentrum verblijven.²

2. Artikel 2, § 5, *eerste en tweede lid*, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, regelt de territoriale bevoegdheid van de centra ten aanzien van de hulpverlening aan asielzoekers die niet in een onthaalcentrum verblijven .

¹ Ingevoegd door artikel 188 van de programmawet van 2 augustus 2002 (Belgisch Staatsblad van 29.08.2002, Ed. 2).

² Niet te verwarren met de problematiek van de dringende medische hulp verstrekt aan vreemdelingen die onwettig in het Rijk verblijven, toegelicht in mijn rondzendbrief van 9 juli 2002 (ref. VDL/BN/070602).

Om desgevallend aan een kandidaat-vluchteling steun te verlenen is overeenkomstig deze specifieke bevoegdheidsregels bevoegd : het OCMW van

- de gemeente waar hij in het wachtregister is ingeschreven;
of
- de gemeente waar hij in de bevolkingsregisters of in het vreemdelingenregister is ingeschreven.

Wanneer verschillende gemeenten vermeld zijn in de inschrijving van een kandidaat-vluchteling(als de feitelijke hoofdverblijfplaats niet dezelfde is als de administratieve verblijfplaats) , is het OCMW van de gemeente die met toepassing van artikel 54 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 werd aangewezen (de zgn. verplichte plaats van inschrijving of administratieve verblijfplaats, aangeduid met de code 207), bevoegd om hem desgevallend steun te verlenen.

3. Voor een goed begrip wens ik op te merken dat bovenvermelde bijzondere bevoegdheidsregels in voorkomend geval ook van toepassing zijn met betrekking tot de medische hulpverlening aan de voornoemde asielzoekers.

Indien de asielzoeker op voorhand weet dat hij verzorgd moet worden in een verplegingsinstelling en de daaraan verbonden kosten niet kan betalen, zal hij zich in principe vooraf moeten richten tot het openbaar centrum van de gemeente waar hij in het wachtregister (eventueel onder code 207) of in het bevolkings- of vreemdelingenregister is ingeschreven. Dit OCMW zal in voorkomend geval bewerkstelligen dat de nodige zorgen worden verstrekt. Het kan desgewenst een vordering of rekwisitoor afleveren, waarbij het zijn tussenkomst waarborgt aan de medische zorgverlener ³.

Blijkt pas achteraf dat de betrokken asielzoeker de rekening van de verzorging niet kan kwijten, dan zal hij zijn steunaanvraag evenzeer moeten richten tot het OCMW van de gemeente van inschrijving in het wachtregister of in het bevolkings- of vreemdelingenregister. Of de tenlasteneming door het bevoegd OCMW van de kosten ingevolge een behandeling of opneming in een verplegingsinstelling noodzakelijk is om de betrokkene in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid ⁴, wordt in concreto door het openbaar centrum beoordeeld.

4. Ingeval van dringende medische hulp in onvoorziene omstandigheden wordt van deze regels afgeweken en wordt het OCMW van de plaats van verzorging als bevoegd steunverlenend centrum beschouwd als blijkt dat de gevraagde bijstand dringend noodzakelijk is en de hulpaanvraag geformuleerd wordt tijdens het verblijf in de verplegingsinstelling.⁵

³ Er kunnen ook overeenkomsten worden afgesloten m.b.t. de tenlasteneming van de kosten.

⁴ Zie artikel 1 , eerste lid, van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976.

⁵ Zijn beide voorwaarden niet vervuld, dan is enkel het overeenkomstig artikel 2, § 5, eerste en tweede lid, van de wet van 2 april 1965 vast te stellen OCMW bevoegd. Een vraag tot tenlasteneming van een ziekenhuisrekening kan bijvoorbeeld niet beschouwd worden als een verzoek om dringende maatschappelijke hulpverlening, doch wel als een vraag om niet-dringende financiële hulp.

5. Omdat op het terrein evenwel gebleken was dat de dringende medische hulpverlening aan asielzoekers, die niet verblijven op het grondgebied van de gemeente waaraan ze zijn toegewezen, aanleiding gaf tot discussies en betwistingen tussen OCMW's, werd artikel 2, § 5, van de wet van 2 april 1965 door artikel 188 van de programmawet van 2 augustus 2002 aangevuld met een *derde lid*, luidend als volgt:

"Indien een medische hulpverlening om dringende redenen nodig is ten aanzien van de in de overige leden bedoelde vreemdeling, kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op het grondgebied waarvan de betrokkene zich bevindt, optreden in de plaats en op kosten van het bevoegd centrum. Het moet daarvan binnen de vijf dagen kennis geven aan het centrum in de plaats waarvan het is opgetreden."

Zoals tijdens de parlementaire voorbereiding van voornoemde programmawet werd verduidelijkt ⁶, strekt deze bepaling ertoe "een oplossing te geven aan de problemen van niet betaalde ziekenhuisfacturen, die vaak voorkomen wanneer een OCMW in zijn ziekenhuis dringende medische zorgen verstrekt aan asielzoekers die toegewezen zijn aan een andere gemeente. Aan het OCMW waar de persoon zich bevindt wordt de *mogelijkheid* verleend om, indien medische hulp moet verstrekt worden om dringende redenen en het akkoord van het bevoegd OCMW inzake de ten laste neming niet vooraf kan worden gevraagd, in de plaats en op kosten van het bevoegd OCMW op te treden. Het OCMW dat de dringende hulp verstrekte kan de kosten, voorzien in artikel 11, § 2 direct verhalen op de Staat en zich voor de niet door de Staat ten laste genomen kosten, wenden tot het bevoegd OCMW."

Met de woorden "... het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente het op het grondgebied waarvan de betrokkene zich *bevindt*..." wordt bedoeld het OCMW van de gemeente *waar de medische zorgen worden verstrekt*.

Concreet betekent dit dus dat in geval van dringende medische redenen ⁷, dewelke op grond van een medische diagnose vastgesteld worden door een arts, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat een asielzoeker in **zijn** ziekenhuis verzorgt, in de plaats en op kosten van het bevoegd ⁸ centrum kan ⁹ optreden, mits kennisgeving ervan aan laatstgenoemd centrum in wiens plaats het is opgetreden.

⁶ Parl. Doc., Kamer, Doc. nr. 1823/007, blz. 9.

⁷ Is er geen dringendheid, dan moet de asielzoeker zich, zoals gezegd onder punt 3, richten tot het openbaar centrum van de gemeente van inschrijving of toewijzing

⁸ De gemeente waar hij in het wachtregister(eventueel onder code 207), de bevolkingsregisters of het vreemdelingenregister is ingeschreven.

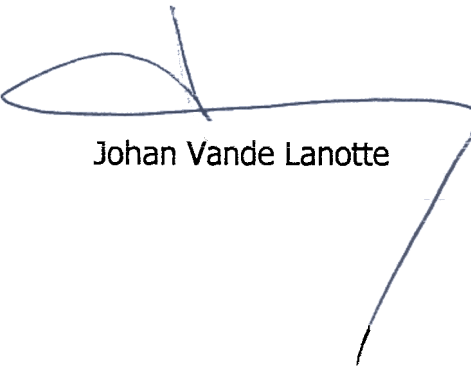
⁹ Het betreft een mogelijkheid, geen verplichting.

Het OCMW dat de dringende medische zorgen verstrekt kan de desbetreffende kosten overeenkomstig en binnen de grenzen van de artikelen 4 en 11, § 1, van de wet van 2 april 1965 ¹⁰ **rechtstreeks verhalen op de Staat.**

Daar het desbetreffend OCMW "op kosten van het bevoegd centrum" optreedt, dient het de **overige**, door de Staat **niet-terugbetaalde** kosten niet zelf te dragen, maar kan het hiervoor het bevoegd openbaar centrum aanspreken. Op die manier worden de kosten, die voorheen ten laste bleven van het OCMW van de plaats van de zorgverstrekking, voortaan gespreid over de openbare centra van de gemeenten waar de betrokken asielzoekers zijn ingeschreven in het wachtregister, het bevolkings- of vreemdelingenregister ¹¹.

Hoogachtend,

De Minister van Maatschappelijke Integratie,

Johan Vande Lanotte

10 "Art. 11, § 1.- De bij artikel 4 bedoelde kosten zijn slechts terugbetaalbaar tot het beloop van :

1° de gemiddelde prijs van de verpleegdag in gemeenschappelijke kamer die bepaald is in functie van de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen;

2° de prijs die als basis dient voor de terugbetaling door de verzekering tegen ziekte en invaliditeit van de andere gezondheidsprestaties;

3° de prijs die vastgesteld is door de Minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort, voor het vervoer van de patiënt naar de verplegingsinstelling of zijn overbrenging naar een andere verplegingsinstelling."

11 Zie voornoemd artikel 2, § 5, eerste en tweede lid, van de wet van 2 april 1965.